

hvers, Bedømmelse, men hvad man end antager er jeg fremdeles af den Mening, at det paa ingen Maade, selv om Formanden maatte have vist Malkonduite, kan føre til at forkaste Valget, lige saa lidt som det kan give Anledning til at søge nye Oplysninger i denne Sag.

Bojsen: Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) søgte yderligere at hævde sin Berettigelse til den Klage mod Klageren, som han før fremsførte, ved at fortsætte med Klagen over, at de Punkter, som vare fremsførte, vare urigtige. Men netop det Punkt, som han ansførte, er et af dem, som, for saa vidt Klageren kunde vide Bested, have været rigtige, nemlig det, at den originale Valgliste ikke forelaa, men en Afskrift af Valglisten, og at den Mand var bleven afvist, som tidligere havde staaet paa Valglisten. Hvorvidt han har staaet paa den sidste originale Valgliste, har Klageren ikke været i Stand til at kunne skaffe sig Underretning om, men det beviser jo Intet. Da jeg før havde Ordet og udtalte, at det var Forsamlingens hidtilværende Praxis ikke at godkjennde et Valg, om hvis Resultat der kunde reises Tvivl, mødte det adskillige Indvendinger hos de Herrer, som sidde nær ved mig, og jeg maa antage, at deres Mening var den, at et Valg ikke bør kunne underkendes, med mindre det til Evidents kunde bevises, at den faldne Kandidat vilde være bleven valgt, hvis Feilen ikke var begaaet, eller at der var Sandsynlighed derfor. Jeg beraabte mig paa en Autoritet før, da jeg havde Ordet, og jeg skal nu tillade mig at beraabe mig paa en anden, som de Herrer ville erkjende som saadan, nemlig det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein). Han har i sin Tid som Ordfører ved Valgbrevets Prøvelse udtalt følgende: „Man har hidtil statureret den Regel, at, naar det var oplyst, at der ved en Valghandling var begaaet Feil, som vare af den Beskaffenhed, at det maatte anses for tvivlsomt, om Valget ikke havde faaet et andet Udfald, hvis disse Feil ikke vare begaaede, har man her i Thinget sagt: „Der foreligger ikke Sikkerhed for, at den og den er bleven valgt, og det vilde da være at gjøre Uret, ikke blot mod den anden Kandidat — thi det er et underordnet Spørgsmaal — men imod den mulige Flerhed af Vælgerne, om man vilde godkjennde dette Valg“. Dette tror jeg, er en Konstatation af den hidtil fulgte Praxis med Hensyn til disse Forhold, som jeg skal henholde mig til.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch) gjorde nogle Indvendinger mod min Betragtning og hævdede navnlig Valgbestyrelsens Formands Ret til at negte en Kandidat Ordet i visse Tilfælde, idet han beraabte sig paa Valgloven, der siger, at det er Valgbestyrelsens Formands Ret at slutte Forhandlingen, naar han finder det rigtigt. Derfor det er sket i det foreliggende Tilfælde, at Klageren var bleven afstaaen fra at faae Ordet derved, at hele Forhandlingen var bleven sluttet af Formanden, vilde det ærede Medlem kunne beraabe sig paa Valglovens Ord i dette Punkt med Hensyn til den formelle Berettigelse, og ikke desto mindre vilde jeg dog under de foreliggende Omstændigheder have anset det for at have været en urigtig Opdræden af Valgbestyrelsens Formand netop at slutte Valghandlingen i det Dieblis. Men det er ikke foregaaet saaledes; Valghandlingen blev fortsat, efter at der var negtet Klageren Ordet, idet den anden Kandidat i det Mindste een Gang til og en anden Interpellant havde Ordet, før dette skete. Altsaa ligger det, at Valgbestyrelsens Formand har negtet denne Kandidat Ordet. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at den Regel ikke i Almindelighed kan opstilles, at Formanden for en Valgbestyrrelse under ingen Omstændigheder kan eller bør negte en Kandidat Ordet; thi jeg anser Valgbestyrelsens Formands Kompetence og hans Opgave for at være den samme som den enhver Dirigent for en Forsamling har, og som ogsaa særlig vor høitærede Formand har, nemlig at lede Forhandlingen saaledes, at den kan føre til det bedst mulige Udfald overfor det Formaal, som den har, og paatale Udtalelser og eventuelt fratage saadanne Talere Ordet, som maatte forse sig mod den parlamentariske Orden. Den samme Myndighed tilkommer vistnok, utvivlsomt Valgbestyrelsens Formand i denne Egenkab. Men at han giver ind efter visse af ham selv opstillede Principer for Ledelsen af en Valghandling og negter en Valgkandidat Ordet paa et vist bestemt Tidspunkt, er en Feil fra Formandens Side. Jeg vil ikke tale om Lovlighed eller Ulovlighed, men det er en Feil fra Formandens Side, som kan blive skjæbnesvanger for Valgets Udfald. Det ærede Medlem sagde, at Klageren, den faldne Kandidat, maatte have haft den Landsnærvarrelse, at han kunde have tilfaldt en af sine Vælgere (En Stemme: En Stille), ja, eller en af sine Stillere og faaet ham til at stille den